

[Thoft]

den er blevet jasket igennem folketinget. Det er vi utilfredse med, det giver os herinde et dårligt ry, og jeg synes ikke, at vi er tjent med det.

Hr. Fogh Rasmussen gjorde i sit indlæg opmærksom på, at der selvfølgelig vil være problemer. Han var noget mere diplomatisk, end jeg har været. Der vil vise sig stribevis af huller. Selv om vi har fået lukket en masse under udvalgsbehandlingen, ville en ordentlig udvalgsbehandling have givet mulighed for også at få lukket, jeg vil ikke sige de sidste huller, for det er nok svært at få dem lukket alle sammen, men i hvert fald nogle flere af dem.

Virksomhedsbegrebet er efter SFs mening alt, alt, alt for svagt defineret. Vi har i udvalget stillet en lang række spørgsmål, som har til formål at klarlægge definitionen af, hvad der er en virksomhed, og vi har kun fået svar, som er løse i fugerne, og som i øvrigt ikke stemmer overens med hidtidig praksis. Jeg skal bare nævne et eksempel.

Tag en freelance pressefotograf, som arbejder med sit eget atelier og sine egne arbejdsredskaber, og som i øvrigt tilrettelægger sit arbejde selv. Han er momsregistreret, udskriver sine fakturaer med moms. Men de aviser, som afleverer lønangivelser for den leverede ydelse, disse dele af freelance pressefotografens erhvervsindkomst vil ikke høre ind under virksomhedsskatteordningen efter de svar, vi har fået. Det er hø og hakkelse, om disse dagblade afleverer lønsedler eller ej, for når der er tale om en faktureret ydelse med moms, er der i almindelighed en formening om, at der må være tale om en virksomhed. Det er også sådan, at skattevæsenet hidtil har godkendt henlæggelser til investeringsfond.

Vi kan tage andre eksempler. Det gælder forfattere. Det gælder freelance journalister osv. Virksomhedsskattebegrebet er ikke ordentligt defineret, og vi vil opdage, at skatteministeren vil få travlt med at løse, fordi der er givet nogle ret skrappe svar i udvalget i et forsøg på at afgrænse. Det første, ministeren vil opdage, er, at de afgrænsninger holder ikke. Det næste, ministeren vil opdage, er, at en lang række mennesker vil forsøge at udnytte de regler, der ligger i virksomhedsskatteordningen, som giver fuld fradragsværdi for udgifter, og som ikke begrænser udgifterne til de 3.200 kr. Der vil opstå

en underskov af agentvirksomheder og konsulentvirksomheder osv. i et forsøg på at få kaldt det, som måske er arbejdsindkomst, for virksomhedsindkomst for at udnytte de regler, som gælder dér, og vi må magtesløse se på, at denne underskov vokser. Virksomhedernes ejere vil efter min opfattelse med denne lov være sikret mod nogen sinde at skulle betale mere end 56 pct. i skat af den sidst tjente krone, mens lønarbejderne som bekendt skal betale 68 pct. i skat, når indkomsten overstiger 200.000 kr.

En af årsagerne til det er kapitalafkastberegningen, som sikrer, at en afgørende del af virksomhedernes overskud bliver beregnet som renteafkast og dermed til den lavere beskatning, uanset om der opspares, eller uanset om der hæves. Vi kan altså godt have forretningsfolk, som tjener både 300.000 kr. og 400.000 kr., og som bagefter forbruger 300.000–400.000 kr., men som stadig væk kun betaler 56 pct. i skat. Sammenlignet med andre grupper, ikke mindst lønmodtagerne, er det hverken rimeligt eller retfærdigt.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Det er kun naturligt, at anden behandling af skattereformlovforslagene er lidt anderledes, end andenbehandlinger normalt er. Det skyldes ikke blot omfanget af de lovforslag og det kompleks, vi har drøftet i dag. Det skyldes også, at der står et meget, meget bredt flertal og et for de sidste par år sædvanlig bredt flertal bag de forskellige lovforslag. Der er altså enighed i dette flertal om disse lovforslag, men det er klart, at de forskellige elementer inden for denne enighed tillægges en forskellig vægt af dem, der har været deltagere i forliget.

Man har her i dag specielt drøftet spørgsmålet om fordelingsvirkningerne af den reform, vi laver. Nogle er tilfredse med, at der ikke sker ændringer. Andre er utilfredse med, at der ikke sker flere ændringer i spørgsmålet om fordelingen. Jeg tror, at hele den diskussion ville være blevet klarere, hvis man erindrede to meget specielle forhold ved skattereformlovene.

For det første, at det er en kendsgerning, at indkomstskatteprovenuet formindskes med 5,7 mia kr. Det er altså på indkomstskatten, vi har de store ændringer, de betydelige skattelettelser. Der er andre skatter, der bliver